

V TÉTO EPIDEMICKÉ TRAGEDII, kdy s vděčností a obdivem sledujeme heroický výkon lékařů a sester a jsme v duchu se všemi nemocnými a opuštěnými, do jejichž životů se vlámal covid, otevíráme s větší pokorou zprávy o utrpení, kdy v době baroku řádil v našem kraji mor. Jistě, můžeme procházet staré matriky, knihy zemřelých. Ale stačí otevřít třeba letopisy piaristické koleje ve Slaném, které uvádějí ve městě na čtyři sta obětí.

Máme po ruce i skříňové nekrologium slánských františkánů - skříňka, uvnitř které nalezneme seznam zemřelých františkánů, které vypovídá o tom, že pod loretou je hrobka, kde také byli uloženi františkáni – oběti blížencecké lásky. Jejich jména, zanesená v nekrologiu slánských bratří, zaznívala v den jejich úmrtí při jejich společné modlitbě v oratoři za hlavním oltářem.

První obětí moru ve Slaném se stal kazatel pocházející z moravského Mikulova Anselmus Heiss, který podlehl nákaze o svátku sv. Antonína Paduánského 13. června 1680, pohřben byl na zahradě konventu. Druhým byl Slezan bratr fr. Carolus Scholtz, ten odevzdal duši Stvořiteli ve svých 21 letech 3. července a pochovali jej na hřbitově. Pár dní nato – 15. července – zemřel ve věku 26 roků Slezan Timotheus Heintze a jeho tělo uložili do krypty kostela. Po smrti slánského děkana a vikáře Jiřího Bláhy, který také zesnul na mor (jeho náhrobek je zasazen do stěny kostela sv. Gotharda při levé straně), vypomáhal ve městě zpovědník kláštera Stephanus Joneta, nakažen morem skonal uprostřed noci 30. srpna. Dalším byl loretánský sakristán Ildephons Krüppner, po svátku Nanebevzetí Panny Marie ulehl a po devatenácti dnech v horečkách a bolestech opustil tento svět ve svých 32 letech. Černá smrt si dále vybrala 9. září bývalého provinciála kláštera Slezana Jana Evangelistu Fritsche a o několik dní později – 27. září – třiačtyřicetiletého kazatele Alexia Orenta. Jako poslední odešel 16. října ve věku 41 let Slezan David Neügebauer, kazatel a zpovědník, jenž ve františkánském řádu působil 23 let.

Nejinak tomu bylo na slánském rynku u piaristů, kde podle zběžného zjištění ze sto třiceti školních žáků zemřelo skoro padesát.

V nedalekém františkánském klášteře v Hájku pochovávali řeholníci oběti morové epidemie v ambitu kláštera. Známe také jejich jména: fr. Venantius Baran († 24. 6. 1680), fr. Accursius Berthold († 6. 7. 1680), zahradník fr. Consalvus Schuster († 9. 7. 1680), kazatel P. Joannes Varinus († 9. 7. 1680), P. Juvenalis Praetorius († 13. 7. 1680) a P. Carolus Brünner († 8. 8. 1680).

Tobě patříme, ať žijeme nebo umíráme, a ty nás voláš k účasti na slávě vzkříšeného Krista...

Beati Mortui qui in Domino Moriuntur